

mi vymění za svůj. H (Holky a Honza) mezitím vyluští šifru s ozdobným písmem. A já po chvíli udolávám morseovkové značky, kdy teprve STOP s posledním číslem mne trkne. Chvilku ještě koukáme na klíny, grafiku chceme, ale teprve když nám dojde význam bílých, šifra je vyluštěna. Posíláme tedy jako obvykle Eriku aby vyzvedla kotouček. Máme tedy všechny a teď co s nimi. Otáčíme jako zběsilí, ale přijít na správnou kombinaci se nedaří. Vidím, že odchází silné týmy, co jdou ve dvou. Safraporte. Takže jako ostatní stojíme a vlastně počkáme na nápovědu, která to rozlouskne. Stejně jako bychom nevyluštili ani šifřičku.

1: V chumlu přecházíme na JAPONSKO. V podstatě okamžitě Honza identifikuje polský kříž a jako zkušený tým paralelizujeme zepředu a zezadu šifry a už míříme do úžiny. Stále v chumlu procházíme přes bahnitou cestu a říkáme si, že jít mezi prvními týmy bude dneska v terénu výhodné.

2: Bereme si DOPRAVU. Opět bez sedání (kdo by si chtěl v tomhle blátě sedat) si všimneme, že *Telefon* má stejně písmen jako *Tady org* a jakmile máme tři písmena tajenky, už vycházíme dál vstříc očekávanému postupu a dolušťujeme za pochodu.

3: Tvrz nacházíme v pohodě. To samé se nedá říct o zelené brance a šifře...webinfo nečteme. Holky obsadí lavičku a my už pelášíme na úplně druhou stranu areálu, abychom vyzvedli TVARY. Vidíme možnost složení některých do obdélníků. Písmenka nám docházejí u oranžového Y.

4: A tak kousek od Výšiny vyzvedáváme FIRMU. 'To jsou bankovky,' vykřikuje po chvíli ~~tuším Erika~~ Markéta. Pak přicházíme, na to že jich je pět a moje zkušená »maličkost« vnutí binárku, která se nás chvíli drží, až si sedáme a je nám zima. Pak našťestí už někoho napadne, vrátit se k prvnímu nápadu, že se to jen sečte a nuly zahodí (já jsem přísahám napoprvé někde viděl Emu s Frantou a to mne úplně odpudilo, fuj...no tak tam spolu nebyli a šlo to takhle...).

5: Zmrzlí procházíme kolem auta koronera až k šifře MILKA. To máte tak. Dojdu se vyčůrat a než se vrátím, hezká šifra je zanalyzována a v podstatě vyluštěna. Taky si konečně беру bundu. H. oznamují, že jsou tam černé a světlé a H. oznamuje, že je to hezký brail. A už pelášíme vstříc Markétě s Markétou, tmou a čelovkami, což jak se ukáže, je dobře.

6: Tam totiž nacházíme svítící šifru BLIK. Tým nažhavený z minulého stanoviště ode mne na binárku ji okamžitě požaduje. Ale já čtu písmenka hned z placu. Tohle je O a tohle A. Tohle je jasné K a tohle N a tohle J. Další už vyžadují nákres. Natáčíme na telefon a zpomaleně projdeme celou tajenku.

// Vsuvka: Také sem doráží Městská policie a tak jsme účastníky následující scénky:

// Nějaký hráč na orga: 'Hele máš tu policajty.'

// Policajt v pozvolné chůzi k artefaktu: 'Dobrý den, Co to tu máte za raketu?'

// Org: 'Dobrý den, my hrajeme šifrovací hru. Hráči chodí po stanovištích, bude to až do rána.'

// Policajt: 'To je dobrý, že nechlastáte! A takhle se bavíte! To je super. Kde jsou ty další stanoviště?'

// *Všichni hráči v okolí poslouchají.*

// Org: 'To já vám nemůžu takhle před všema říct!'

// *Všichni hráči v okolí se smějí.*

// Jiný hráč na policajta (já): 'Pojďte si to vyluštit!'

Pak už dolušťujeme, přepočítáme příklad a odcházíme vstříc aleji.

V aleji si zaznamenáváme nejen pořadí lahviček a jméno deskové hry, ale i pozici kostiček, různé detaily v lahvičce a počet jablek na stromě. Na druhou stranu, alej je daleko od další šifry, takže detaily by neměly být důležité, ale nedaří se mi tím pro to přesvědčit. Navíc je to jedna z těch procházek, kdy titulok *šifrovací hra v Praze* je v hezkých velkých uvozovkách (bláto, bahno, pustina, směrem k Brnu, už skoro v Asii). Já si to užívám, světlé kalhoty ostatních už méně.

7: Tam už nalézáme orga se zázvorovicí a MOEBIOVÝM páskem. Poměrně rychle tam nakreslíme jednoznačnou cestu. Pak ji i obtáhneme fixkou. Pak pásek rozlepíme. Hned mne napadá svítit skrz. Zvláštní je, jak výsadní postavení má 2. (nebo 4.) řádek - vlastně je to uzavřená přímka (? jestli něco takového existuje). Chvilí hledáme binárku (žjo) a taková morseovka, by byla fajn, jenže při pohybu po bludišti se otáčíme s cestou a navíc si tím nejsme jisti. Další neznámou je dotyk rohů. Když nám morseovku nápověda potvrdí, pokračujeme a tajenku už vylámeme. Na Bonus se sice koukáme, ale spojitost se začátkem nám úplně uniká.

8: U Pulce vyzvedáváme ZLOMKY. Ve stoje zjišťujeme, že jsou periodické a také že nejsou v základním tvaru. Takže opruz kalkulačkový. Zbytky nejdříve zkusíme modulo 26, ale nic nám to nedává. Kde jsem já, prokletý jaderňák, v týmu s jaderňákem, chemičkou a další přírodovědkyní, to číslo 92 už viděl? Naštěstí holky vyluští mezitajenku, která nás už usadí a můžeme si Uran zapsat do tajenky.

9: A tak vyzvedáváme zakleté NOTY. Sedm. Jasně, buď displej, nebo dny v týdnu, nebo ta jejich sedmičková soustava. Jenže, já ubožák si do ruky vezmu osmičkovou. Bože číselných soustav, tys mne proklel. Navíc, opravdu nemám rád soustavy, co když mohou začínat 0 začínají 1. Takže čtvrté c1 (které teda v té šifře není) nemá smysl. Pro mne tedy osmičkové noty f1a1 spadají mimo. No spasí nás až nápověda, kde tohle popíšu a z druhé strany se snad musí ozývat smích nebo pláč. Letos sem fakt chtěl sedmičkovou soustavu zvládnout bez nápovědy...V průběhu šifry nás taky opouští Honza. Prý chce odejít z Civilizace někde v civilizaci, aby se dostal domů. Takže od té chvíle už jsme zase tři.

10: Utrápení přicházíme k rybníkům a vydáváme se na LOV. "To budou lidi!" řekne si snad každý tým! No posuďte sami naši squadru: Otakar Motejl, Wabi Daněk, Laura a její tygři (ta byla divná, ale od jiného týmu po hře jsem slyšel Pavel Tigríd), Josef Suk, Jaroslav Čejka, Tomáš Vorel, Michal Tučný, Jaroslav Ježek a na závěr, jezevec, Miloš Zeman. Do komentářů určitě přidejte svoje tipy! A pak už následuje, jak použít jejich jména či svátky k tomu semaforu.... Tak jsme zabili hodinu a půl do nápovědy zakončené kroucením hlavou.

11: Docházíme na jedenáctou TABULKU právě ve chvíli, kdy se u stolu vytvoří místo. Navíc už začíná den. Zvláštních symetrií si všímáme rychle, zvláště 2/7 a 7/2, které jsou daleko od sebe. Jakmile nám dozraje očíslování řádků a sloupců, je morseovka už otázkou chvílky. Navíc Markéta vyluští bonus a tak máme mínus hodinku. Jupí!

12: V systému vidíme, že na 12. šifře TEXT se berou nápovědy, a tak nás to motivuje - můžeme zde někoho předběhnout. Holky tu šifru vyluští úplně sami. Rychle přicházejí na ty Jaromíry a Jaroslavy. Jé, konečně ten Jaroslav Ježek z LOVu! Já se je zkusím zmást pohádkou Třetí princ "Ten třetí byl Jan, ne?" Chceme taky použít buď *zdi* nebo *chleby*, protože ta slova jsou v písničce jinak. Po

opísmenkování chvíli zkoumáme svátky, až nás pinkne *hory-mír*...a taky se snažíme naroubovat Cyrilov.

13: Řešení MONITORu je jasné od příchodu - každý, kdo si na monitor někdy prsknul, musel tuhle šifru vyluštit rychle. Já jsem po minutě zkušeným okem kouknul na první řádek, bez principu napsal slovo *pokracujte* a už jsme to s holkama jenom ověřovali a dolušťovali.

14: Cestou na další stanoviště, které jsme očekávali zákysové, jsem vyzkoušel zkratku po zelené NS, která byla o kilometr a telefonát orgům delší. Chjo...Ale nakonec jsme u břízy, jiné břízy, vyzvedli HEXY. Nejdřív frekvenčka. Pak pozorování, že když hexy písmenek AB nakreslíme dál až dolů, dostaneme přesně tolik řádků, kolik je v téhle zredukované abecedě písmen. Ano, tohle nebylo správné pozorování. Po hodině a půl tak voláme pro nápovědu. Ta už nás trkne a kromě cesty správně identifikujeme i průsečky. U úsečky GQ, která je divně dlouhá, holky hned napadá, že to bude po dvou, třech či jak to vyjde...Hurá! Výsledná tajenka CD I HOP POODCHOD JIH. Paráda! No, má to svý mouchy, ale tak *já hop do podchodu pod vlaky ČD*, je docela rozumná tajenka...dobře, jeden krok nám trochu scházel, ale kdo má v tom ranním spěchu dolušťovat.

15: Tam už jsme si vzali z obálky HODINY. No jsou to hodiny a použije se pro to startovní šifra. Číslíčka se do děr nevejdou, tak snad jen ten spodek. Část týmu dírám věří. Z červených vyluštíme nejdřív CILTESIS. No to je jasný, že se těším na cíl, nač ta provokace orgové? Tak že by červené byly k zahazení a použije se zbytek? Následuje pár minut zmatených jiných pokusů, koukání se do mapy, kde by mohl být cíl, načež se rozhodujeme, že ty červené budou ty důležité. Zkoušíme znovu stejný postup a tentokrát dostáváme CCJTENCS. To už jsem někde viděl, ne?...ano skoro stejný nápis na stejném papíru o cm vedle a když prohodím vzájemně nějaká písmenka dostaneme...ehm..CÍL TENIS...Kontrolujeme v mapě, fakt tam je. Jupí!

CÍL: Docházíme do CÍLE, po 27 km v nohách. Sice máme ještě od orgů šifru se stromy, ale taky informaci, že se musí někam dojít. To bude určitě procházka pro nejlepší týmy, taková za trest...a ono prý jo. Sledujeme, že v pořadí se k nám blíží KaM bonusovými kroky a chybí jim už jen jeden, aby nás překonali. Jenže během hodinky nedokážeme ty jasné stromy principů správně interpretovat a KaM další bonus už taky nedá, a tak je konec hry. Osmé místo je pro nás krásné! Následuje pivo a buřt, a pak už jen vlak kolem druhé hodiny do Prahy z cíle té noční šifrovací hry v Praze.

Závěrem chci za tým *Spektrum* hrozně poděkovat orgům za super hru pro mírně pokročilé a začátečníky! Šifry byly nápadité a přesto datelné i pro lidi s HI 1 a to i tam, kde mnozí rychlí brali nápovědu (viz u nás šifra 12). Některé přesuny byly trochu delší (27 km celkem je docela pěkná porce), zvláště pro lidi s kratšíma nohama, ale to už byla daň za hezkou přírodu a netradiční kus Prahy a Středních Čech.

Dovětek: Celou hru jsme si mysleli, že nápověda lze vzít po 90 minutách. Tak někdy nevyluštíš ani pravidla, a tak použiješ pravidla z jiné hry...